

Revideret tekst til DIPLOMPRØVE: ”Almene Bestemmelser”

Vedttaget på Bestyrelsens møde 5. juni 2021

ALMENE BESTEMMELSER

Afholdelse af diplomprøve

Foreningen til Svampekundskabens Fremmes (Svampeforeningens) diplomprøve afholdes hvert år i september eller oktober i København og Århus forudsat tilstrækkelig tilmelding, men kan også – efter accept fra foreningens bestyrelse – afholdes andre steder.

Erhvervelsen af diplomet koster 100 Kr. Går man op til prøven uden at bestå betales 50 Kr.

Diplomprøvekommissionen

Ansøgeren bedømmes af en diplomprøvekommission på tre personer, udpeget af foreningens bestyrelse. Bestyrelsen kan uddelegere denne kompetence til lokalforeningerne. Prøven former sig som en gennemgang af indsamlede svampe, som de ville blive præsenteret under en ekskursion. Der lægges vægt på, at dette foregår så realistisk som muligt. Ansøgeren præsenteres derfor for et blandet udvalg af de arter, der er tilgængelige på netop denne dag, uden smålig skelen til, om de findes på nedenstående liste eller ej.

Prøvens resultat er enten ”bestået” eller ”ikke bestået”. Afgørelsen kan ikke ankes.

Kun Svampeforeningens medlemmer kan indstille sig til diplomprøven. Hvis man ikke består første gang, kan man godt indstille sig til prøven flere gange.

Formålet

Ved diplomprøven skal dokumenteres, at ansøgeren er i stand til sikkert at lede en svampeekskursion. Ved diplomprøven lægges der derfor vægt på, at ansøgeren på en afrundet og sikker måde kan videregive, hvordan man kender de almindelige arter, som ofte samles på svampeekskursionen, men med særlig vægt på betydningsfulde spise- og giftsvampe.

Det er vigtigt, at ansøgeren ikke blot kan bestemme arterne, men at han/hun også kan pege på, hvilke kendetegn, der gør denne bestemmelse mulig. Ved kendetegn forstås hér karakterer, som sporefarve, lameltilhæftning, tilstedeværelse/fravær af fællessvøb og lamelsvøb, væksttidspunkt, voksested, evt. vært, lugt, farve etc.

Da der findes over 3000 arter af storsvampe i Danmark, er det endvidere vigtigt, at ansøgeren, på betryggende vis, kan håndtere at blive præsenteret for arter, han/hun ikke kender.

Ansøgeren skal kende de arter, som er anerkendte spisesvampe, dvs. svampe som i nyere dansksprogede svampebøger af fagpersoner anerkendes som spisesvampe. Desuden skal ansøgeren kende de grundlæggende regler for tilberedning af spiselige svampe. Ansøgeren skal generelt anbefale, at svampe skal tilberedes før indtagelse. Mange spisesvampe kan efter indtagelse i rå tilstand give overfølsomhedsreaktioner og nogle tilmed forgiftninger, fx mørkler, indigorørhatte og Orange Skælrørhat.

Ansøgeren skal kende de farligste giftsvampes forgiftningssymptomer og mulighed for forveksling med spisesvampe.

Ansøgeren skal også kunne vurdere, om en svamp, på grund af forrådnelse, larveangreb eller lignende, er uegnet til spisebrug.

I folderen fra Svampeforeningen og Fødevarestyrelsen ”Ka’ de spises” findes de 5 svamperåd, som bør kendes:

De 5 svamperåd er

1. Spis kun svampe, du kender 100 %
2. Spis kun anerkendte spisesvampe
3. Brug kun friske svampe til madlavning og nedkøl eventuelle madrester straks
4. Begynd altid med en lille portion af en ny spisesvamp – så kan eventuel overfølsomhed vise sig i mindre smertende omfang
5. Spis ikke svampe rå, da mange svampe så kan give ubehag.

Derudover forventes det, at ansøgeren har en vis indsigt i svampenes biologi og deres rolle i naturens kredsløb.

Svampelisten generelt

Efterfølgende gives en liste over arter, artsgrupper og slægter, som ansøgeren forventes at kunne kende og bestemme med rimelig sikkerhed.

Det er nødvendigt, at ansøgeren kan bestemme de vigtigste giftige arter med 100% sikkerhed. Enkelte forvekslinger mellem ugiftige arter kan derimod accepteres.

Svampearter uden for listen behøver ansøgeren ikke at kunne navngive, men han/hun skal kunne afgøre, om en forelagt svamp hører til listens arter, artsgrupper eller slægter.

Det er tilstrækkeligt at kende de danske navne på arterne, artsgrupperne og slægterne i den nedenstående liste. Man bør dog vide, at svampearternes danske og videnskabelige (latinske) navne almindeligvis er todelte, og dermed angiver både slægt og art.

Der kræves ikke kendskab til svampenes videnskabelige navne.

Nogle nyere synonymymer er angivet i parentes.

Listens danske og videnskabelige navne er dem, der findes i svampedatabasen på Svampeatlas.dk:
<https://svampe.databasen.org/checklist/>

SVAMPELISTEN – ARTER OG SLÆGTER

KANTARELLER

Kantarel og Trompetsvamp

Almindelig Kantarel-gruppen 2)
Trompetsvamp (Sort T., Stor T.)
Tragt-Kantarel

Cantharellus* og *Craterellus

Cantharellus cibarius-gruppen
Craterellus cornucopioides
Craterellus tubaeformis (*Cantharellus* t.)

LAMELSVAMPE

Ametysthat

Rød Ametysthat
Violet Ametysthat

Laccaria

L. laccata
L. amethystina

Man skal kunne skelne ametysthattene fra Almindelig Trævlhat og Skær Huesvamp-gruppen.

Man skal vide, at ametysthatte har et højt indhold af sundhedsmæssigt betænkelige arsen-forbindelser og derfor ikke anbefales som spisesvampe.

Blækhat

Almindelig Blækhat
Skade-Blækhat
Glimmer-Blækhat

Coprinopsis og Coprinellus (Coprinus)

Coprinopsis atramentaria (*Coprinus atramentarius*)
Coprinopsis picacea (*Coprinus picaceus*)
Coprinellus micaceus (*Coprinus m.*)

Man skal være klar over den særlige giftvirkning af Almindelig Blækhat i forbindelse med alkohol. Det virksomme stof (coprin) har i undersøgelser også vist at skade kønsceller og være muligt kræftfremkaldende. Foruden Almindelig Blækhat er der også flere andre blækhatte, fx Skade- og Glimmer Blækhat, som indeholder mindre mængder af coprin, og de bør derfor ikke spises.

Stor Parykhat, der er spiselig, kan evt. forveksles med unge eksemplarer af Almindelig Blækhat og Skade-Blækhat.

Bredblad

Spanskgrøn Bredblad-gruppen²⁾

Stropharia

S. aeruginosa-gruppen

Bruskhat

Elledans-Bruskhat

Marasmius

M. oreades

Man skal vide, at Elledans-Bruskhat indeholder blåsyre, som dog forsvinder ved tilberedning (opvarmning).

Champignon

Ager-Champignon i bred forstand¹⁾
Blod-Champignon-gruppen²⁾
Have-Champignon
Karbol-Champignon-gruppen²⁾
Mark-Champignon i bred forstand¹⁾
Vej-Champignon
Prægtig Champignon

Agaricus

A. arvensis s.l.
A. sylvaticus-gruppen
A. bisporus (*brunnescens*)
A. xanthodermus-gruppen
A. campestris (*campester*) s.l.
A. bitorquis
A. augustus

Ansøgeren skal med sikkerhed kunne kende champignoner fra fluesvampe, ikke mindst fra de giftige. Giftvirkningen af Karbol-Champignon skal kendes.

Man skal kende til den mulige sundhedsskadelige virkning af Ager-Champignon og andre gulnende arter, p.g.a. det store indhold af cadmium. Fødevarermyndighederne anbefaler derfor, at man kun spiser begrænsede mængder af gulnende champignoner.

Alle spiselige champignoner indeholder phenylhydraziner, der i mange undersøgelser har givet anledning til mistanke om, at disse svampe kan være kræftfremkaldende. Indholdet af phenylhydraziner reduceres markant ved tilberedning. Derfor anbefaler fødevarermyndighederne, at man ikke spiser større mængder af champignoner og kun efter tilberedning.

Epaulethat

Kliddet Epaulethat

Panellus

P. stipticus

Fagerhat

Vårmusseron

Calocybe

C. gambosa

Ansøgeren skal være opmærksom på forvekslingsmuligheden med Giftig Trævlhat og Giftig Rødblåd, der begge kan optræde samtidigt med Vårmusseron.

Fladhat

Horngrå Fladhat-gruppen²⁾
Løv-Fladhat-gruppen²⁾

Rhodocollybia og Gymnopus (Collybia)

R. butyracea (*Collybia b.*)-gruppen
G. dryophilus (*Collybia d.*)-gruppen

Fluesvamp

Amanita

Grøn Fluesvamp	<i>A. phalloides</i>
Høj Fluesvamp	<i>A. excelsa (spissa)</i>
Kam-Fluesvamp-gruppen ²⁾	<i>A. vaginata</i> -gruppen
Kugleknoldet Fluesvamp	<i>A. citrina (mappa)</i>
Panter-Fluesvamp	<i>A. pantherina</i>
Porfyr-Fluesvamp	<i>A. porphyria</i>
Rød Fluesvamp	<i>A. muscaria</i>
Rødmende Fluesvamp	<i>A. rubescens</i>
Snehvid Fluesvamp (Hvid F.)	<i>A. virosa</i>

Forvekslingsfaren med champignoner skal kendes (navnlig når det drejer sig om helt unge eksemplarer) og med grønne skørhatte (fx Græsgrøn Skørhat) og med Høj Posesvamp.

De alvorligste svampeforgiftninger i de nordiske lande skyldes især herboende sydøstasiater, der forveksler enten Grøn eller Snehvid Fluesvamp med den i Asien dyrkede posesvamp, Spiselig Posesvamp (*Volvariella volvacea*).

Fløjlsfod

Gul Fløjlsfod i bred forstand¹⁾

Flammulina

F. velutipes s.l.

Man skal vide, at der findes flere nærtbeslægtede arter, som kun kan bestemmes mikroskopisk.

Gråblad

Røggrå Gråblad i bred forstand¹⁾

Lyophyllum

L. fumosum/decastes s.l.

Gummihat

Gummihat (Sildig Epaulethat)

Sarcomyxa

S. serotina (Panellus s.)

Man skal kunne skelne den uspiselige Gummihat fra Almindelig Østershat.

Hekseringshat (Hekserings-Ridderhat)

Brunstænket Hekseringshat (B. Tragthat)

Violet Hekseringshat (Høstmusseron)

Bleg Hekseringshat

Lepista og Paralepista

P. flaccida (Clitocybe inversa)

L. nuda

L. saeva

Violet Hekseringshat skal kunne kendes fra violette slørhatte.

Hjelmhat

Randbæltet Hjelmhat

Galerina

G. marginata

Man skal vide, at denne træboende hjelmhat med ring er dødeligt giftig (samme giftstoffer, som hos Grøn og Snehvid Fluesvamp), og at der er en fare for at forveksle den med Foranderlig Skælhat. Der skal kunne redogøres for forskellene.

Honningsvamp

Armillaria

Man skal være klar over, at visse mennesker ikke tåler Honningsvamp, og at der findes flere lignende arter af Honningsvamp. Honningsvampe bør ved tilberedning opvarmes særligt grundigt. Det er især Mørk Honningsvamp (*A. ostoyae*) som kan fremkalde overfølsomhedsreaktioner.

Huesvamp

Skær Huesvamp-gruppen²⁾

Mycena

M. pura-gruppen

Man skal vide, at visse arter i Skær-Huesvamp-gruppen kan være svagt giftige.

Kridthat

Kridthat

Pleurocybella

Pleurocybella porrigens

Kridthat har tidligere været anset for at være spiselig, men har senere givet flere alvorlige forgiftninger, også dødeligt forløbende. Den kan forveksles med arter af Østershat og med Gråhvid Melhat.

Kæmpeparasolhat

Stor Kæmpeparasolhat (Stor Parasolhat) i bred forstand¹⁾

Macrolepiota

M. procera s.l.

Den skal kunne kendes fra arter af Rabarberhat (Chlorophyllum).

Løghat

Stor Løghat (Stor Løg-Bruskhat)

Mycetinis

M. alliaceus (*Marasmius a.*)

Melhat

Gråhvid Melhat

Clitopilus

C. prunulus

Den spiselige Gråhvid Melhat kan forveksles med små giftige tragthatte, fx Eng-Tragthat og med Kridthat.

Mælkehat

Dråbepletet Mælkehat-gruppen²⁾
Velsmagende Mælkehat-gruppen²⁾
Sødlig Mælkehat-gruppen²⁾
Manddraber-Mælkehat (Olivenbrun M.)
Mose-Mælkehat

Lactarius* og *Lactifluus

Lactarius blennius-gruppen
L. deliciosus-gruppen
L. subdulcis-gruppen
L. necator
L. helvus

Peber-Mælkehat-gruppen²⁾
Hvidfiltet Mælkehat-gruppen²⁾

Lactifluus piperatus-gruppen
L. vellereus-gruppen

Man skal vide, at de skarptsmagende arter er uspiselige uden særlig behandling.

I bl.a. Finland og de centraleuropæiske lande spises flere af de skarptsmagende mælkehatte i stor udstrækning efter forudgående nedsaltning.

Desuden skal man vide, at Manddraber-Mælkehat indeholder muligt kræftfremkaldende stoffer, som ikke fjernes ved tilberedning og derfor helt frarådes til spisebrug.

Netbladhat

Almindelig Netbladhat-gruppen²⁾

Paxillus

P. involutus-gruppen

Man skal vide, at netbladhatte kan forårsage dødeligt forløbende giftvirkninger ved gentagen indtagelse, og specielt være opmærksom på, at arten (i bred forstand) i ældre svampebøger angives som spiselig efter tilberedning.

Orangekantarel

Almindelig Orangekantarel

Hygrophoropsis

H. aurantiaca

Man skal vide, at der findes flere arter, og man skal kunne redegøre for, hvorfor det ikke er kantareller.

Parasolhat

Stinkende Parasolhat

Lepiota

L. cristata

Man skal vide, at flere små arter af parasolhat er meget giftige (samme giftstoffer som i Grøn og Snehvid Fluesvamp).

Parykhat (Blækhat)

Stor Parykhat (Paryk-Blækhat)

Coprinus

C. comatus

Man skal kunne skelne mellem Stor Parykhat (*Coprinus comatus*) og andre blækhatte-slægter (*Coprinopsis* og *Coprinellus*), fx Skade-Blækhat, som er mistænkt for at være giftig.

Porcelænschat

Porcelænschat te>

Mucidula

Mucidula mucida

Posesvamp

Høj Posesvamp

Volvopluteus og Volvariella

Volvopluteus gloiocephalus

Høj Posesvamp, som er almindelig og anses for spiselig, kan forveksles med giftige fluesvampe.

Pælerodshat

Almindelig Pælerodshat

Hymenopellis

H. radicata

Rabarberhat (Rabarber-Parasolhat)

Almindelig Rabarberhat (Rabarber-Parasolhat)

Giftig Rabarberhat

Ægte Rabarberhat (Rabarber-Parasolhat)

Chlorophyllum (Macrolepiota)

C. olivieri (Macrolepiota o.)

C. brunneum

C. rhacodes (Macrolepiota r.)

Almindelig og Ægte Rabarberhat, som er spiselige, kan let forveksles med Giftig Rabarberhat, og de bør derfor generelt frarådes til spisebrug.

Ridderhat

Hvid Ridderhat-gruppen²⁾

Jordfarvet Ridderhat-gruppen²⁾

Stribet Ridderhat-gruppen²⁾

Svovl-Ridderhat i bred forstand¹⁾

Ægte Ridderhat-gruppen²⁾

Tricholoma

T. stiparophyllum/album-gruppen

T. terreum-gruppen

T. sciodes-gruppen

T. sulphureum s.l.

T. equestre/frondosae-gruppen

Alvorlige, også dødelige forgiftninger er rapporteret efter indtagelse af gentagne store måltider af Ægte Ridderhat. Det har ført til forbud mod forhandling af svampen i flere europæiske lande. Nyere polske undersøgelser har dog sået tvivl om årsagen til disse forgiftninger og om identiteten af Ægte Ridderhat (som er et kompleks af svampe) i de rapporterede forgiftningstilfælde. Da man ikke kender det virksomme stof og dets virkningsmekanisme, er det ikke muligt at anbefale indtagelse af Ægte Ridderhat.

Rødblad

Giftig Rødblad

-

Giftig Rødblad skal kunne kendes fra Vårmusseron, Tåge-Tragthat og hvide ridderhatte.

Entoloma

E. sinuatum (eulividum, lividum)

Silkehat

Rosabladet Silkehat

Leucoagaricus

L. leucothites

Rosabladet Silkehat, hvis spiselighed ikke kendes, er ret almindelig og kan minde om champignoner.

Skælhat

Foranderlig Skælhat

Kuehneromyces og Pholiota

K. mutabilis

Krumskællet Skælhat

P. squarrosa

Foranderlig Skælhat skal ubetinget kunne kendes og adskilles fra den dødeligt giftige træboende hjelmhat med ring, Randbæltet Hjelmmhat.

Krumskællet Skælhat har givet flere forgiftninger og bør derfor ikke anvendes til spisebrug.

Skærmhat

Sodfarvet Skærmhat

Pluteus

P. cervinus (atricapillus)

Forskellen til Bredbladet Væbnerhat skal kunne angives.

Skørhat

Broget Skørhat

Fastkødet Skørhat

Galde-Skørhat

Gift-Skørhat-gruppen

Græsgrøn Skørhat

Hummer-Skørhat-gruppen²⁾

Okkergul Skørhat

Prægtig Skørhat

Spiselig Skørhat

Sværtende Skørhat-gruppen²⁾

Stinkende Skørhat

Russula

R. cyanoxantha

R. lepida (rosea)

R. fellea

R. emetica-gruppen

R. areuginea

R. xerampelina-gruppen

R. ochroleuca

R. paludosa

R. vesca

R. nigricans-gruppen

R. foetens

Grønne skørhatte, fx Græsgrøn Skørhat, må ikke forveksles med Grøn Fluesvamp.

De særlige kendetegn for slægten skal kendes, lige som reglen om, at alle mildtsmagende skørhatte, der er fundet i Danmark, er ugiftige.

Slimslør

Grå Slimslør

Gomphidius

G. glutinosus

Slørhat

-

Cortinarius

Ansøgeren skal kunne genkende karakteristiske arter som værende slørhatte. Man skal være klar over, at der kendes flere dødeligt giftige arter, specielt giftslørhattene, i Danmark, og at mange arters giftighed endnu ikke er undersøgt.

Man skal helt fraråde folk at spise slørhatte.

Sneglehat

Elfenbens-Sneglehat-gruppen²⁾

Hygrophorus

H. eburneus-gruppen

Svovlhat

Gran-Svovlhat

Knippe-Svovlhat

Hypholoma

H. capnoides

H. fasciculare

Tragthat

Almindelig Tragthat i bred forstand¹⁾

Stor Tragthat

Anis-Tragthat

Eng-Tragthat (Bleg-T)-gruppen

Tåge-Tragthat

Knippe-Tragthat (Knippe-Gråblad)

Clitocybe, Infundibulicybe og Leucocybe

I. gibba s.l.

I. geotropa (Clitocybe g.)

C. odora

C. rivulosa (C.dealbata)-gruppen

C. nebularis

L. connata (Lyophyllum connatum)

Man skal vide, at Tåge-Tragthat ikke tåles af alle, og at flere små, hvide arter omkring Eng-Tragthat er meget giftige p.g.a. deres høje muscarin-indhold.

Man bør fraråde at spise Knippe-Tragthat, da den indeholder stoffer, som er mistænkt for at kunne fremkalde kræft.

Stor Tragthat indeholder blåsyre, som dog forsvinder ved tilberedning (opvarmning).

Trævlhat

Almindelig Trævlhat

Lilla Trævlhat

Giftig Trævlhat

Inocybe

I. geophylla

I. lilacina

I. erubescens (patouillardii)

Flere trævlhatte-arter er giftige på grund af deres høje indhold af muscarin.

Man skal kunne kende Giftig Trævlhat fra Vårmusseron og Lilla Trævlhat fra Violet Ametysthat og Skær Huesvamp.

Tåreblad

-
Ansøgeren skal kunne kende tåreblade fra ridderhatte og andre lyssporede slægter.

Hebeloma

Viftesvamp

Sortfiltet Viftesvamp (Sortfiltet Netbladhat)

Tapinella

T. atrotomentosa (Paxillus atrotomentosus.)

Vokshat

Kegle-Vokshat-gruppen

Eng-Vokshat

Snehvid vokshat-gruppen

Hygrocybe, Cuphophyllus m.fl.

H. conica-gruppen

C. pratensis (Hygrocybe p.)

C. virgineus (Hygrocybe virginea)-gruppen

Væbnerhat

Bredbladet Væbnerhat

Megacollybia

M. platyphylla

Skal kunne kendes fra Sodfarvet Skærmhat.

Østershat

Almindelig Østershat-gruppen²⁾

Pleurotus

P. ostreatus-gruppen

Man skal kunne skelne Almindelig Østershat-gruppen fra den giftige Kridthat og den uspiselige Gummihat.

RØRHATTE

Skælrørhat (Birke-Rørhat)

Brun Skælrørhat-gruppen²⁾

Orange Skælrørhat-gruppen²⁾

Leccinum

L. scabrum-gruppen

L. versipelle-gruppen

Man skal vide, at de orange skælrørhatte skal tilberedes med ekstra grundig opvarmning, da de ellers kan give kraftigt mavebesvær hos nogle.

Galderørhat

Galderørhat

Tylopilus

Tylopilus felleus

Unge frugtleger af Galderørhat, som er bitre men ugiftig, kan forveksles med Spiselig Rørhat-gruppen.

Rørhat

Boletus

Spiselig Rørhat-gruppen (Karl Johan)

Boletus edulis-gruppen

Kan forveksles med unge eksemplarer af den bitre men ugiftige Galderørhat.

Bitterørhat

Rod-Rørhat

Skønfodet Rørhat

Caloboletus

Caloboletus radicans (*Boletus r.*)

Caloboletus calopus (*Boletus c.*)

Skønfodet Rørhat, Rod-Rørhat, og den meget sjældne Rødmosset Rørhat (*Caloboletus kluzakii*), er ligesom Galderørhat, bitre.

Dværgrørhat

Rødsprukken Rørhat-gruppen

Xerocomellus

X. chrysenteron (*Boletus c.*)

Imleria (Boletus)

Brunstokket Rørhat

Imleria (Boletus)

Imleria badia (*B. badius*)

Slimrørhat

Brungul Slimrørhat (Brungul Rørhat)

Grovporeret Slimrørhat (Grovporeret Rørhat)

Hulstokket Slimrørhat (Hulstokket Rørhat)

Lærke-Slimrørhat (Lærke-Rørhat)

Suillus

S. luteus

S. bovinus

S. cavipes

S. grevillei

Giftrørhat

Satans Rørhat-gruppen

Rubroboletus (Boletus)

Rubroboletus satanas-gruppen

Man skal vide, at den sjældne Satans Rørhat og tre andre meget sjældne arter, Djævlørørhat (*Rubroboletus legaliae*), Rødgul Rørhat (*Rubroboletus rhodoxanthus*) og Purpur-Rørhat (*Imperator rhodopurpureus*), er giftige.

Indigorørhat

Netstokket Indigorørhat-gruppen²⁾

Punktstokket Indigorørhat-gruppen²⁾

Suillus og Neoboletus

Suillellus luridus (*Boletus l.*)-gruppen

Neoboletus luridiformis (*Boletus erythropus*)-gruppen

Peberrørhat

Peberrørhat

Chalciporus

Chalciporus piperatus

PORESVAMPE

-

Birkeporesvamp

Broget Læderporesvamp-gruppen²⁾

Kæmpeporesvamp (Kæmpe-Knippeporesvamp)

Oksetunge

Skællet Stilkporesvamp-gruppen²⁾

Svovlporesvamp

Tøndersvamp

Fomitopsis betulina

Trametes versicolor-gruppen

Meripilus giganteus

Fistulina hepatica

Cerioporus squamosus (*Polyporus s.*)-gruppen

Laetiporus sulphureus

Fomes fomentarius

PIGSVAMP

Hydnum

STINKSVAMPE

Hunde-Stinksvamp

Almindelig Stinksvamp

Mutinus caninus

Phallus impudicus

STØVBOLDE m.fl.

Bruskbold-arter
Pære-Støvbold
Krystal-Støvbold
Kæmpe-Støvbold
Stjernebold-arter

Scleroderma spp.
Apioperdon pyriforme
Lycoperdon perlatum
Langermannia gigantea
Geastrum spp.

TRØFLER

-

Trøfler er svampe, der danner underjordiske knoldformede frugtleger. Der findes trøfler inden for slægten *Tuber* og mange andre slægter af svampe; de fleste af disse er uspiselige, og nogle regnes for at være giftige. *Tuber*-slægten omfatter verdens mest eftertragtede spisesvampe, især Piemonteser-Trøffel (*T. magnatum*) og Perigord-Trøffel (*T. melanogaster*), som begge ikke findes i Danmark, men også Sommer-Trøffel (*T. aestivum*), som findes i Danmark, er værdsat.

BÆGERSVAMPE

Morkel

Almindelig/Spiselig Morkel-gruppen
Kegle-Morkel-gruppen

Morchella

Morchella vulgaris/esculenta-gruppen
Morchella conica/elata-gruppen

Rå og utilstrækkeligt opvarmede morkler er giftige. De skal varmebehandles grundigt, før de spises.

Stenmorkel

Ægte Stenmorkel

Gyromitra

G. esculenta

Ægte Stenmorkel er meget giftig. Selv efter tørring og/eller afkogning er der giftstoffer tilbage. Den bør ikke bruges som spisesvamp.

Foldhat

Kruset Foldhat

Helvella

Helvella crispa

Orangebæger

Almindelig Orangebæger

Aleuria

Aleuria aurantia

ANDRE SVAMPE

Almindelig Guldgaffel
Kruset Blomkålssvamp
Almindelig Judasøre

Calocera viscosa
Sparassis crispa
Auricularia auricula-judae

Noter:

- 1) Der findes flere nært-beslægtede arter, der oftest kun kan bestemmes med sikkerhed på mikroskopiske karakterer.
- 2) Der findes flere arter inden for gruppen. Arterne kan oftest bestemmes med sikkerhed på makroskopiske karakterer.

Revideret maj 1998/Jørgen Albertsen

Revideret 2004/Chr. Lange (omkring Ægte Ridderhat)

Revideret 2015/Anne Storgaard (navneændringer m.m.)

Revideret november 2018/Henny Tang Lohse (navneændringer)

Revideret marts 2021/Jørn Gry m.fl. (generelt)

Revideret september 2021/Jørn Gry (navneændringer omkring

Giftrørhat)